

[Bomholt.]

bavsende, at en ordfører for et parti ikke er mere vidende — Spanien er ikke med (*Ragnhild Andersen*: Med det ene ben!). Jeg synes, det ærede medlem skulle holde sig på de to, det ærede medlem har.

Det er åbenbart det ærede medlem hr. Aksel Larsens opgave at grave den dybest mulige kløft mellem rusland og det demokratiske Danmark. Derfor blev mine ord om vort traditionelle venskab med Rusland draget i tvivl. Det ærede medlem betragter sig åbenbart som eneformidler, som autoriseret eneformidler, muligvis også som eneleverandør af nyheder til Moskva radio. Det ærede medlems parti har ikke gjort forholdet mellem Rusland og Danmark bedre. Det ærede medlem kunne have bidraget dertil, men har, synes det mig, skadet forholdet, så godt han kunne. Det er sandheden. Jeg gentager gerne: vi tror ikke, at Rusland forbereder krig, og når det ærede medlem spørger mig: hvorfor så Atlantpagten, er svaret dette: Atlantpagten er en pagt på principiel basis, den udpeger ikke, således som det ærede medlem gør det, en enkelt nation som krigsanstifter. Den er formet for alle tilfældes skyld. Fordi vi lever i en urolig verden, vil enhver nation bringe sine sikkerhedsproblemer i orden.

Det ærede medlem nævnte også kontrollen med atombomben, en kontrol, der desværre ikke er blevet gennemført i FN, og jeg er enig med det ærede medlem i hans beklagelse. Men det forekommer mig, at det var svagheder i den russiske opfattelse, set i relation til den betænkning, der forelå, der bevirkede, at intet skete. Rusland ville ikke uden videre åbne sit land for atomkontrollen; det ville betyde indgreb i suveræniteten i Rusland, hævdede man. Man ønskede USAs atom-bomber ødelagt, og derefter oprettelse af et kontrolorgan, men da dette organ skulle være underlagt sikkerhedsrådet, hvor russerne har veto, fandt man fra anden side ikke, at der var givet en tilstrækkelig god garanti.

Der er ikke meget at sige til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen. Jeg beklager, at det ærede medlem ikke har været i stand til at følge de synspunkter, der fremføres af det radikale hovedorgan „Politiken“. I sin ledende artikel i går udtalte bladet — med den højtærede formands tilladelse et kort citat —:

„Vi for vort vedkommende må erkende, at vi har mistet troen på den isolerede neutralitets muligheder, og vi ser i den styrke, som samles i Atlantpagten, en sikring mod aggressivt brud på freden

og dermed også en sikring for opretholdelsen af vort lands fredelige liv.“ Jeg er også enig med „Politiken“, når bladet mener, at Atlantpagten er bygget over samme idé som den nordiske forsvarsunion: een for alle og alle for een. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen ville foretrække en nordisk pagt fremfor neutralitet, og dermed er givet en klar indrømmelse til den idé, der fører os et skridt videre til Atlantpagten. Argumenterne for Atlantpagten er jo delvis de samme som for en nordisk union. Jeg agter det ærede medlems idealisme, men det er kedeligt, at det ærede medlem meget let kommer til at levere overskrifter til „Land og Folk“, og jeg må for mit eget personlige vedkommende på det bestemteste protestere, når det ærede medlem hævder, at jeg for kort tid siden fremførte en række argumenter mod Atlantpagten. Jeg fremførte ikke noget argument mod Atlantpagten. Overfor fremført polemik betonede jeg tværtimod, at jeg ikke ønskede at udtale mig om Atlantpagten, så jeg må anmode det ærede medlem om ikke at føre falsk vidnesbyrd mod sin næste.

Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen kritiserede det eksempel, jeg fremførte vedrørende folkeafstemningen om Sønderjyllands tilbagevenden i 1920. Det ærede medlem gjorde opmærksom på, at socialdemokratiet af visse grunde ikke deltog i afstemningen. Det samme kan tænkes under en afstemning om Atlantpagten. Der kan være grupper — jeg ved det ikke —, der opfordrer til at undlade at stemme og derefter anser alle de ikke afgivne stemmer som udtryk for deres standpunkt. Jeg kunne tænke mig, at der ved en sådan afstemning ville være relativt mange, der nok havde dannet sig en opfattelse, men dog nødtigt ville påtage sig et ansvar ved at afgive deres stemme, mennesker som helst ser, at de parlamentarikere, der er bedst inde i tingene, her påtager sig ansvaret. Ingen i denne sal tilhørende de demokratiske partier vil nægte, at ansvaret er stort. For mit eget personlige vedkommende kan jeg sige, at vi har foretaget en omhyggelig prøvelse af alle de argumenter, der forelå. Vi har undersøgt enhver tvivl, der på nuværende tidspunkt kunne vise sig. Vi er ikke kommet let til vor beslutning, men vi er enige om, at vi i overensstemmelse med samvittighed og ansvar ikke kan tage nogen anden beslutning.

Edvard Sørensen: I den svartale, som den højtærede udenrigsminister holdt, bragte udenrigsministeren en tak til venstre og konservative for deres tilslutning, men når